

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΡΗΤΗΣ

Άριθ. Πρωτ. 1438

Άριθ. Διεκπ. 491 Φ. 11,16

Ηράκλειο, 19 Ἀπριλίου 2024

Πρός

Τόν Ἱερό Κλήρο, τίς Μοναχικές Ἀδελφότητες
καί τόν εὐσεβῆ λαό τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης.

Ἀγαπητά μου φωτόμορφα παιδιά τῆς Ἐκκλησίας,
Χριστός Ἀνέστη! Χριστός, τό Φῶς, ἡ Ἐλπίδα, ἡ Ζωή τοῦ κόσμου
Ἀνέστη!

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία φιλόνητα ἀπόψε μᾶς καλεῖ νά λάβομε
Φῶς «ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός» γιά νά φωτισθοῦν τά σκοτάδια τῆς
ζωῆς μας. Καί μᾶς προσφέρει ἐλπίδα Χριστοῦ, τήν ἐλπίδα τῆς
Ἀναστάσεώς Του, ὡς ἐγγύηση τῆς συναναστάσεως τοῦ ἀνθρώπου, πού
τόσο τήν ἔχομε ἀνάγκη στούς καιρούς αὐτούς τῆς ἀπελπισίας.

Ἐορτάζομε καί πάλι τήν ἐκ νεκρῶν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου καί
θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐορτάζομε τό «ἡμέτερον
Πάσχα», τό πέρασμα καί τήν ἔξοδό μας ἀπό τό σκότος τῆς
ἀμαρτίας στό φῶς καί τήν ἐλπίδα, καί ἀπό τά δεινά καί τήν δουλεία
στήν ἐλευθερία καί τήν χαρά τῆς ἐν Χριστῷ ἀναστημένης ζωῆς. Καί
ὅταν οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί λέμε πῶς ἐορτάζομε, ἀσφαλῶς καί
ἐννοοῦμε ὅτι βιώνομε, ὅτι ζοῦμε τό γεγονός στήν πνευματική του
διάσταση καί μέ αὐτόν τόν τρόπο πληροῦνται ἀπό Φῶς οἱ ὑπάρξεις
μας, Φῶς τό ὁποῖο διαλύει τά σκοτάδια μας, τί ζάλν «τῶν
ἀμφιβόλων λογισμῶν» μας, τόν σκοτασμό τῆς αὐτοειδωλοποίησης καί
αὐτοθέωσης μας.

Ὁ Ἀναστάς Χριστός ἀνέτειλε «ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος» (Δ' Ὁδῆ
Κανόνος Πάσχα), χαρίζοντας φῶς ἀνέσπερο, εἰρήνη ἀδιάπτωτη, χαρά
ἀνεκλάλητη, ἀγαλλίαση θεόδοτη, «ἄφεςιν ἀμαρτιῶν καί ζῶν τήν
αἰώνιον!». Γι' αὐτό Τοῦ ψάλλομε τό «εἰς τήν Ἐγερσίν σου καυχῶμαι,
ὁ δε θάνατός σου ζωί μου», διότι ὁ Ἀναστάς Χριστός εἶναι τό «Φῶς
τό Ἀληθινόν», πού διαλύει τά σκοτάδια τῆς ὑπαρξης τοῦ κάθενοῦ
μας, εἶναι Ἀγάπη πού ἀποδιώκει τόν φόβο γύρω μας καί εἰσέρχεται
μέσα μας καί στόν κόσμο μας, «τῶν θυρῶν» τῶν καρδιῶν μας πολλές

φορές «κεκλεισμένων», για να μας ελευθερώσει. «Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια» (Γ' Ὡδὴ Κανόνος Πάσχα).

Βιώνουμε στους καιρούς μας μία πρωτοφανῆ ἀλλιλουχία γεγονότων πού δοκιμάζουν ὀλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τίς προσωπικές μας ἀντοχές: πόλεμοι, ἀναγκαστικοὶ ἐκπατρισμοὶ καὶ μεταναστεύσεις ἐξαθλίωσης, περιβαλλοντικές κρίσεις, πολύμορφη βία, κοινωνικές ἀνισότητες, πανδημίες. Παντοῦ ἀνησυχία καὶ φόβος, ἀφοῦ κυριαρχοῦν διαμάχες, ἔριδες, ἀναταραχές, «ναρκωτικές» ιδεοληψίες καὶ οὐσίες καὶ ἀντιχριστιανικά μηνύματα. Ὁ κόσμος «μεριμνᾷ περὶ ἄλλων» καὶ τὴν ἴδια ὥρα αὐξάνονται τὰ φαινόμενα τῆς βίας καὶ τῆς ἐγληματικότητας, οἱ ἐκδηλώσεις τῆς παραβατικότητας τῶν νέων, οἱ ἀνθρωποκτονίες καὶ τὸ χειρότερο οἱ αὐτοκτονίες. Ὅλα αὐτὰ μᾶς ὀδηγοῦν σὲ ἀνειρήνευτους κόσμους. Βλέπομε «κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων» τὴν Ἱερουσαλήμ, ἀκοῦμε θρῆνον καὶ κλαυθμὸν καὶ ὄδυρμόν πολὺ γιὰ τὴν ἀπώλεια χιλιάδων ἀνθρώπων στους πολέμους τῆς ἀλαζονικῆς μισανθρωπίας, μεταξύ τῶν ὁποίων ἄμαχοι, ἀθῶα παιδιά καὶ γυναῖκες, θύματα ἀνελέπτων γενοκτονιῶν, πέρα ἀπὸ κάθε λογικῆ. Ἐνας κόσμος ἐμφανίζεται σὲ σύγχυση, παραγμένος, ἀποπροσανατολισμένος, «συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ» (Λουκ. κα', 25-36) πού συχνὰ δὲν ἀντιδρᾷ ἢ δὲν ξέρει πῶς νὰ ἀντιδράσει. Οἱ πνευματικοὶ νόμοι παραβιάζονται, τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀμφισβητεῖται, ὁ Χριστὸς «ὡς πλᾶνος Θεὸς συκοφαντεῖται» καὶ τὸ «αὐτείδωλον τοῦ ἀνθρώπου», κατὰ τὸν Ἅγιο Ἀνδρέα Κρήτις, προβάλλεται ἔντονα καὶ διαρκῶς, ὀδηγῶντας ἔτσι σὲ μία ἄλλου εἶδους εἰδωλολατρεία.

Ἀλήθεια, ὅλα αὐτὰ δὲν φανερώνουν τελικά, πόσο εὐτελίζομε τὴν ἴδια μας τὴν ζωὴν, πόσο τὴν μετατρέπομε ἀπὸ παράδεισο σὲ κόλαση γιὰ τοὺς ἄλλους καὶ γιὰ τὸν ἴδιο μας τὸν ἑαυτό; Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ μας ἔρχεται ἐδῶ ἀκριβῶς νὰ δώσει τὸ ἀληθινὸ νόημα τῆς ζωῆς σὲ ὅλους ἐμᾶς, πού εἴμαστε «οἱ ἐν τοῖς μνήμασιν» τοῦ παρόντος κόσμου καὶ τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Σὲ αὐτόν τὸν Ἀναστάσιμο ἐπανεαγγελισμό ἔρχομαι ἀπόψε νὰ ὑπουργήσω πατρικά, ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ζητήσω παρακλητικὰ τὴν προσευχή Σας.

Νὰ ζητήσω τὴν προσευχή Σας, γι' αὐτόν τὸν κόσμο καὶ τὰ ἐξ ὑπαιτιότητός του παθήματά του, γιὰ τὸν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς, γιὰ τοὺς καιμούς του, τὰ λάθη καὶ τὰ πάθη του ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀνάστασή του, τὴν ἔγερσή του ἀπὸ αὐτά, καὶ γιὰ τὴν πνευματικὴ του ἀναγέννησι καὶ ἀλλαγὴ.

Τὴν προσευχή Σας, γι' αὐτόν τὸν κόσμο πού δοκιμάζεται ἀπὸ ἀντιχριστιανικές ιδέες καὶ ἀντιευαγγελικὴ ζωὴ, πού χάνει τὸν δρόμο

του, πού χάνει τήν ψυχή του καί γίνεται ἀφιλόξενος γιά τόν ἴδιο του τόν ἑαυτό.

Τήν προσευχή σας, γιά ὅσους δέν ἔχουν γευθεῖ τή χαρά πού παρέχει τό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως, γιά ὅσους θεωροῦν πώς, τά πάντα μηδενίζονται κατά τήν ἔξοδό μας ἀπό τά σχήματα τούτου τοῦ κόσμου, γιά ὅσους, ὅπως τόν ἄφρονα λένε πώς, «οὐκ ἔστι θεός».

Τήν προσευχή σας, γιά τήν Ἀνάστασι ἀνθρώπων καί λαῶν πού στεναάζουν, πού σταυρώνονται καθημερινά ἀπό ἀνελεύθερα πολιτικά συστήματα, ἰδιοτέλειες καί συμφέροντα τῶν ἐμπόρων τῶν ἔθνῶν.

Τήν προσευχή σας, ἐπιθυμῶ νά ζητήσω τέλος, γιά τήν ὅπου γῆς ἐσταυρωμένη Ἐκκλησία μας, πού πάσχει γιά νά μᾶς ἀνασταίνει ἀπό τίς πτώσεις μας, πού ὑπάρχει γιά νά μᾶς ἀνατροφοδοτεῖ διαρκῶς μέ τό φῶς, τήν ἐλπίδα καί τή χαρά τῆς Ἀναστάσεως.

Ἀδελφοί, «Λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει». Ἡ δύναμι τῆς Ἀναστάσεως, δύναμι συγχωρήσεως καί ἀναγεννήσεως, διαλύει κάθε ἀνθρώπινο πανικό καί διασκορπίζει κάθε ἐνδοιασμό. Ἡ Ἀνάστασι εἶναι ἡ καρδιά καί τό κέντρο τῶν γεγονότων τῆς πίστεως, ἡ καρδιά τελικά τῆς ἀνθρωπότητας. Εἶναι τό κέντρο τῆς ζωῆς, αὐτό πού τῆς δίδει νόημα καί ἀξία. Ἄν θέλομε νά τή ζήσομε ἔτσι, ἀπόψε ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νά κάνομε μία νέα ἀρχή. «Συγγνώμη γάρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε» γιά νά ζήσομε ἀληθινά καί αἰώνια. Αὐτὴν τὴ νύχτα τῆς Ἀναστάσεως, παρακαλῶ ὅλους μας νά τή ζήσομε στήν πραγματική της διάστασι, ὄχι ἐπιφανειακά, ἀλλά ὄντολογικά, ἀληθινά καί ὑπαρξιακά. Ἡ Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ μας μπορεῖ νά φέρει τό Πάσχα καί στή δική μας ζωή, ἀρκεῖ νά τό θελήσομε καί νά συνεργήσομε.

Εὐχομαι ἡ εὐλογία τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ νά πλημμυρίζει τή ζωή μας, ἡ χαρά καί ἡ εἰρήνη Του νά διέπει τόν κόσμο μας, καί τό φῶς Του νά φωτίζει τόν καθημερινό βηματισμό μας.

Ἀληθῶς Ἀνέστη ὁ Κύριός μας!

Καλή Ἀνάστασι στόν ἐσταυρωμένο κόσμο μας!

Καλή Ἀνάστασι σέ ὅλους ἐμᾶς τούς ἐσταυρωμένους ἀνθρώπους πού τήν προσδοκοῦμε!

Μέ πατρικές εὐχές
καί τήν ἀγάπη τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου μας
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ὁ Κρήτης *Εὐγένιος*
Ὁ Κρήτης *Εὐγένιος*

